

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2017 r. – TrekStor / EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)**(Sprawa T-746/17)**

(2018/C 032/48)

Język skargi: *angielski***Strony***Strona skarżąca:* TrekStor Ltd (Hong-Kong, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci O. Spieker, M. Alber i A. Schönfleisch)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornia, Stany Zjednoczone)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „i.Beat jump” – unijny znak towarowy nr 4 729 075*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 września 2017 r. w sprawie R 2236/2016-4**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uwzględniono w niej żądanie unieważnienia prawa do unijnego znaku towarowego nr 4 729 075;
- oddalenie żądania unieważnienia prawa do znaku wniesionego przez Beats Electronics LLC;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2017 r. – UPF / Komisja**(Sprawa T-747/17)**

(2018/C 032/49)

Język postępowania: *francuski***Strony***Strona skarżąca:* Union des Ports de France – UPF (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Vannini i E. Moraitou)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2017) 5176 final z dnia 27 lipca 2017 sprawie programu pomocy SA.38393 (2016/C, ex 2015/E) wdrożonego przez Francję (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa, którego dopuściła się Komisja, kwalifikując środek podatkowy w całości jako pomoc państwa, naruszając tym samym kryterium odnoszące się do charakteru działalności gospodarczej prowadzonej przez porty francuskie. Strona skarżąca twierdzi w tym zakresie, że uznając, iż zastosowanie wobec portów francuskich zwolnienia podatkowego stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE bez uściślenia, że kwalifikacja jako pomocy odnosi się wyłącznie do działalności gospodarczej portów, Komisja w decyzji tej co do zasady naruszyła prawo.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa, którego dopuściła się Komisja, w zakresie oceny charakteru gospodarczego działalności wykonywanej przez porty francuskie. Strona skarżąca ocenia, że Komisja również dopuściła się naruszenia prawa, dokonując analizy gospodarczego charakteru działalności prowadzonej przez porty francuskie, z dwóch powodów:
 - po pierwsze, ponieważ absolutnie nie ustosunkowała się w zaskarżonej decyzji do niektórych rodzajów działalności prowadzonej przez porty francuskie;
 - po drugie, w odniesieniu do licznych innych rodzajów działalności portów francuskich, ograniczyła się ona do powtórzenia ogólnych zasad wynikających z orzecznictwa TSUE w dziedzinie finansowania ze środków publicznych infrastruktury portowej, nie rozstrzygając czy miały one charakter gospodarczy czy nie, podczas gdy chodziło o kryterium zastosowania zasad obowiązujących w dziedzinie pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa oraz niewystarczającego uzasadnienia w odniesieniu do warunków dotyczących naruszenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi, ponieważ Komisja błędnie uznała, że rozpatrywane zwolnienie podatkowe mogło prowadzić do naruszeń konkurencji i wywierać wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi w odniesieniu do ogółu portów francuskich, a w szczególności do portów na wyspach oraz portów położonych w departamentach i regionach zamorskich. Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja jest obciążona niewystarczającym uzasadnieniem, ponieważ Komisja przyjęła, nie popierając swego stanowiska dowodami, że warunki w niniejszym przypadku zostały spełnione.
4. Zarzut czwarty, dotyczy naruszenia przepisów proceduralnych w zakresie kontroli istniejącej pomocy oraz naruszenia art. 108 ust. 1 i 2 TFUE w związku z zasadą proporcjonalności, ponieważ z jednej strony, Komisja wymagając by organy francuskie dostarczyły dowodu na okoliczność zgodności z rynkiem wewnętrznym systemu zwolnienia portów francuskich z podatku od osób prawnych przeniosła na stronę skarżącą ciężar dowodu i działała w taki sposób jakby rozpatrywała wniosek o zatwierdzenie nowego systemu pomocy. Z drugiej strony, wymagając od organów francuskich po prostu zniesienia wspomnianego systemu pomocy bez wykazania by możliwe było wprowadzenie jakiegokolwiek zmiany, która mogłaby uczynić środek ten zgodnym z przepisami Unii obowiązującymi w dziedzinie pomocy, Komisja naruszyła art. 108 ust. 1 i 2 TFUE, art. 2 rozporządzenia nr 2015/1589 oraz zasadę proporcjonalności.
5. Zarzut piąty, dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji w zakresie w jakim fakt, iż Komisja wymaga zniesienia systemu zwolnienia podatkowego, dopuszczając jednocześnie utrzymanie w mocy systemów pomocy na rzecz portów w innych państwach członkowskich, nie pozwala na zapewnienie równych warunków konkurencji pomiędzy portami europejskimi, ale przeciwnie prowadzi do nowych naruszeń konkurencji z bezpośrednim, naruszeniem roli powierzonej Komisji jako gwarantowi właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Komisja naruszyła w związku z tym zasadę bezstronności będącą konieczną konsekwencją zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2017 r. – Commune de Fessenheim i in. / Komisja

(Sprawa T-751/17)

(2018/C 032/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Francja), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Francja), Conseil départemental du Haut-Rhin (Colmar, Francja) oraz Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Strasbourg, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. de Rubercy)